

Arrest

nr. 275 381 van 19 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 maart 2022.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 26 juli 2021, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland.

Uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie blijkt dat de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo's, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigen van internationale bescherming, doch blijkens diezelfde informatie kan in de praktijk soms niet worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoefte, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders - waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.

3. De Raad wijst erop dat dergelijke landeninformatie, zoals die door verzoekende partij aangehaald, omtrent de situatie van verzoekers om en begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zo'n informatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Een dergelijke algemene verwijzing, zoals die naar de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregerende materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

De loutere, algemene verwijzing naar de situatie van personen die om internationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, is op zich dus geenszins voldoende om aan te tonen dat verzoekende partij haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

4. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze in concreto te worden aangetoond. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen. Zij beperkt zich in eerste instantie tot het louter verwijzen naar algemene landeninformatie. De verzoeken-de partij verwijst verder naar de nota's van het persoonlijk onderhoud, waar zij reeds haar problemen uiteenzette. De verzoekende partij verliest echter uit het oog dat de motieven in de bestreden beslissing een antwoord vormen op de antwoorden van verzoekende partij in het persoonlijk onderhoud. Door het louter verwijzen naar het persoonlijk onderhoud gaat de verzoekende partij niet in op de motieven in de bestreden beslissing. Zo wordt in de bestreden beslissing onder meer gemotiveerd omtrent de vete van verzoekende partij met een aantal Afghanen en de tegenstrijdige verklaringen hieromtrent, en de beperkte pogingen om hulp of bescherming te zoeken bij de Griekse autoriteiten. Ook betreffende de medische problematiek van verzoekende partij valt in de bestreden beslissing een motief te lezen dat onbesproken wordt gelaten nu verzoekende partij wederom niet verder komt dan het louter herhalen van haar relaas of het aanhalen van algemene landeninformatie.

De verzoekende partij stelt nog dat er zich in het administratief dossier geen enkel verslag bevindt betreffende de situatie van vluchtelingen in Griekenland. De Raad wijst er dienaangaande op dat de bewijslast in de eerste plaats rust op de asielzoeker zelf en het niet de taak is van de commissaris-generaal om zelf lacunes in de bewijsvoering op te vullen. Verder herhaalt de Raad dat er een vermoeden is dat de bescherming in het land van herkomst duurzaam is, en dat het aan de verzoekende partij

toekomst om de nodige concrete elementen aan te reiken. Zoals supra reeds aangehaald gaat de verzoekende partij niet in op de motieven van de bestreden beslissing.

Waar de verzoekende partij ten slotte nog een arrest van de Raad aanhaalt, wijst de Raad er vooreerst op dat precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen, en deze heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elke asielaanvraag dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt. Zoals supra reeds aangehaald slaagt de verzoekende partij er niet in met concrete elementen aan te tonen dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds in Griekenland werd toegekend.

5. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 10 maart 2022, geeft de verzoekende partij aan dat er geen effectieve bescherming is in Griekenland, dat zij nergens terecht kon, dat zij een verkeersongeval had, slachtoffer was van agressies en nooit ergens werd geholpen. Volgens de verzoekende partij laat Griekeland statushouders aan hun lot over, hetgeen een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM. De verzoekende partij volhardt dat haar verblijfsvergunning werd afgenomen door de politie.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen concrete en dienstige argumenten bijbrengt die afbreuk (kunnen) doen aan de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

De verzoekende partij beperkt zich immers tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen en in het verzoekschrift aangehaalde argumenten, zonder dat zij evenwel een ander licht werpt op hetgeen dienaangaande en in concreto wordt vastgesteld met betrekking tot haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland.

Zo volhardt zij op algemene wijze in haar eerdere uitleg dat de Griekse politie haar Griekse verblijfsvergunning zou hebben afgenomen, doch ze ontkracht noch weerlegt hetgeen hierover op goede grond wordt vastgesteld in de bestreden beslissing, namelijk:

“Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk de marked status wat betreft uw Eurodac-hit en uw eigen verklaringen met betrekking tot uw statuut in Griekenland, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 11, 13). Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, in dit geval Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoont dat de internationale bescherming van deze staat heeft opgehouden te bestaan of dat hij zich er niet meer op kan beroepen. Hoewel u verklaart dat uw identiteitsdocumenten werden ingehouden toen u terugkwam van Finland blijkt dit een blote bewering van uw kant te zijn (CGVS, p. 5-6, 12-13). Zo verklaart u dat de politieagenten uw Griekse identiteitsdocumenten van u afnamen (CGVS, p. 5-6, 12). Volgens u gebeurde dit omdat u in Finland had verklaard dat de Griekse politie niet in staat was om u te beschermen en zij een kopie van het gesprek hebben gekregen (CGVS, p. 5-6). Zo vroeg de Griekse politie ook aan u waarom u dat gezegd heeft in Finland (CGVS, p. 6). Dat de Griekse autoriteiten uw identiteitsdocumenten kunnen inhouden omdat u iets slechts gezegd heeft in een ander land over het functioneren van de politie is uiteraard niet ernstig. Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). U consulteerde een advocaat maar ook hij zei dat het moeilijk zou zijn om uw documenten terug te krijgen aangezien u naar een ander land bent geweest om asiel aan te vragen wat illegaal zou zijn volgens die advocaat (CGVS, p. 13). Bij confrontatie komt u echter snel terug op u woorden en zegt u dat de advocaat niet zei dat het niet mocht, maar hij zei wel dat uw documenten terug krijgen onmogelijk zou zijn (CGVS, p. 13). Waarom het onmogelijk zou zijn weet u niet (CGVS, p.13). Niet alleen past u uw verklaringen op een cruciaal punt aan ook kan het geenszins overtuigen dat u die zich liet informeren bij een advocaat genoeg zou nemen met een dergelijk antwoord. Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u geenszins aangetoond heeft dat u in Griekenland niet meer over internationale bescherming geniet. Dit blijkt eens te meer uit de gegevens die het CGVS op 7 mei 2021 opvroeg. Uit die gegevens, die toegevoegd werden aan het administratief dossier blijkt dat u op 7 mei 2021 wel degelijk nog steeds in het bezit bent van internationale bescherming in Griekenland.”

De verzoekende partij betwist niet dat zij heden nog steeds internationale bescherming geniet in Griekenland, zoals blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier, en ze toont hoe dan ook het tegendeel niet aan. Zo al geloof zou worden gehecht aan haar bewering dat de Griekse politie haar verblijfsdocumenten zou hebben afgenomen bij haar terugkeer uit Finland in de periode 2016-2017, blijkt nergens uit de verklaringen en gedragingen van de verzoekende partij dat zij veelvuldige en ernstige pogingen zou hebben ondernomen om dit bij de Griekse autoriteiten aan te kaarten en aan te klagen, noch dat zij daadwerkelijke en ernstige inspanningen zou hebben geleverd om opnieuw Griekse verblijfsdocumenten te (trachten te) verkrijgen. De Raad stipt in dit verband aan dat we heden 2022 en dus meer dan vijf jaar later zijn en dat het aan de verzoekende partij als statushouder toekomt om in Griekenland de middelen die haar internationale beschermingsstatus en het recht er haar bieden aan te wenden en te benutten. Er ligt evenwel geen enkel concreet element voor waaruit blijkt dat de verzoekende partij dit effectief zou hebben gedaan, laat staan dat zij er de voor haar beschikbare middelen zou hebben uitgeput.

Geheel in lijn van het voorgaande dient met betrekking tot de algemene argumentatie ter zitting dat er geen effectieve bescherming is in Griekenland, dat de verzoekende partij er nergens terecht kon en dat Griekenland statushouders aan hun lot overlaat, volgende grond in de beschikking van 10 maart 2022 te worden beklemd: *“De loutere, algemene verwijzing naar de situatie van personen die om inter-*

nationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, is op zich dus geenszins voldoende om aan te tonen dat verzoekende partij haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijk-gesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. (...) Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze in concreto te worden aangetoond.” De verzoekende partij blijft hiertoe echter in gebreke, zoals ook eerder al in voormelde beschikking werd vastgesteld.

Zij komt immers ter zitting wederom niet verder dan het herhalen van haar eerdere verklaringen dat zij in Griekenland een verkeersongeval had, slachtoffer was van agressies en nooit ergens werd geholpen, doch ze ontkracht noch weerlegt – met een dergelijke loutere herhaling – geenszins wat hierover concreet in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, met name:

“Bij terugkeer naar Griekenland vreest u de bende Afghanen waarmee u in een vete verwickeld was (CGVS, p.9). Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat er aan de geloofwaardigheid van deze vervolgingsfeiten getwijfeld dient te worden. Zo valt het immers op u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) slechts twee aanvaringen met uw landgenoten in Griekenland vermeldde terwijl u op het CGVS vijf aanvallen verklaarde (CGVS p.10; CGVS Vragenlijst vraag 3.5). Nochtans werd u bij de DVZ gevraagd om een overzicht van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit Griekenland (CGVS Vragenlijst vraag 3.5). Dat uw verklaringen over het aantal gewelddaden dat u onderging dermate uiteenloopt schaadt dan ook het geloof in uw vrees voor uw landgenoten in Griekenland.

Daarnaast legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over het incident dat u overkwam twee weken na de vechtpartij in Victoria Park. Zo verklaart u eerst dat u toen aangevallen werd met messen en zowel op uw schouder als op uw hoofd geraakt werd waarna u naar de politie vluchtte (CGVS, p.10). Even later stelt u over het zelfde incident dat u begon weg te lopen zodra u ze zag en dat ze u wilden aanvallen (CGVS, p.11). Eensluitende verklaringen over de kerngebeurtenissen kunnen zeker van u verwacht worden. Dat u hier niet toe in staat bent doet het geloof in deze incidenten verder afbrokkelen. Voorts kent u van de meer dan vijf Afghanen er maar twee bij naam en van hen kan u slechts de voornamen vermelden. Indien u langdurig met hen opgesloten zat en meermaals ernstig met hen in aanvaring kwam kan er verwacht worden dat u zich degelijk informeerde over hun identiteit. Dat u slechts over erg povere kennis beschikt doet verder afbreuk aan geloof dat er aan uw vete gehecht kan worden (CGVS, p.9,10). Omtrent dit relaas dient er bovendien opgemerkt te worden dat het op zijn minst merkwaardig is dat u er niet in slaagt enig bewijs voor te leggen van de verschillende vervolgingsfeiten waarop u uw vrees steunt. Nochtans werd u in Griekenland verschillende keren opgenomen in een ziekenhuis waar u verzorging genoot omwille van de aangehaalde aanvallen (CGVS, p. 6-7, 9, 11-12). Dat u weliswaar foto's van uw voet voorlegt, kan bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Immers deze foto's tonen allermist aan in welke omstandigheden deze verwondingen opgelopen werden. Bovenstaande vast-stellingen doen ernstig twijfelen aan de voorgehouden vete met uw landgenoten in Griekenland.

Hoe dan ook blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een conflict met dezelfde Afgaanse jongens in het Victoria park (CGVS, p. 9-10) moet echter worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze hebt aangetoond dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen hebt ondernomen om er uw rechten te doen gelden. Zo haalt u aan nadat u vrijgelaten werd uit het gesloten centrum u gevolgd werd door de bende Afghanen en zij u in het Victoria park in elkaar sloegen (CGVS, p. 9). U kon ontsnappen en u ging naar het politiebureau om klacht in te dienen (CGVS, p. 10). De politie begon echter te lachen toen u uw verwondingen toonde en vroeg u wie u aangevallen had (CGVS, p. 10). U begon uitleg te geven en ze zeiden dat u moest weggaan en naar het ziekenhuis gaan om u te laten verzorgen (CGVS, p. 11). Nadien heeft u niet opnieuw of ergens anders klacht proberen in te dienen voor deze aanval (CGVS, p. 11). Nochtans trad volgens uw verklaringen de Griekse politie krachtadig op naar aanleiding van uw eerdere aanvaring met deze bende (CGVS, p.10). Uit het advies van de politie om u eerst te laten verzorgen kan evenwel allermist een onwil om uw klacht te registreren en vervolgens afdoende op te treden afgeleid worden. Er kan dus bezwaarlijk gesteld worden dat u alle nationale beschermingsmodaliteiten in Griekenland, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat u hierop eerst een beroep doet, uitputte.

Volgens uw laatste versie verklaart dat u twee weken na bovenstaand incident opnieuw de bende Afghanen zag waardoor u op tijd richting de politie ging (CGVS, p. 11). De politie begon volgens u opnieuw te lachen maar stelde u wel vragen over de identiteit van uw belagers. U kon over hen slechts meedelen dat ze met vier of vijf waren (CGVS, p.11). Dat ze u met deze uiterst povere informatie in handen het advies gaven om u opnieuw tot de politie te wenden als u hen nog eens ziet wijst allerm minst op onwil bij de Griekse politie, zoals u aangeeft (CGVS, p. 11). Volgens uw verklaringen kon u een klacht indienen, maar werd die nergens neergeschreven (CGVS, p. 11). Ook in verband met de aanrijding door onbekenden enkele jaren later waarna u in het ziekenhuis werd opgenomen ging u naar de politie waar u vroeg naar de daders, maar volgens u deed de politie geen onderzoek (CGVS, p. 12). Wanneer u gevraagd wordt hoe u weet dat ze effectief geen onderzoek gedaan hebben, antwoordt u dat ze uw nummer hebben gevraagd en ze u gingen bellen, maar u tot op heden niks vernomen hebt (CGVS, p. 12). U geeft ook wel toe dat u niet meer bent terug geweest naar het politiebureau (CGVS, p. 12). Dat u na uw klacht door de politie niet op de hoogte werd gebracht van hun verder onderzoek of van het verrichten van mogelijke arrestaties (CGVS, p. 12) duidt er allerm minst op dat de Griekse politie hun werk niet naar behoren zouden gedaan hebben. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat bepaalde misdrijven niet worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Dat de politie niet heeft opgetreden in de situatie zoals door u beweerd aan de hand van uw verklaringen. U bent er aldus niet in geslaagd aan te tonen dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Griekenland – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Bovendien bevroeg u zich na het indienen van uw klacht nooit meer bij de politie naar de stand van zaken in hun onderzoek (CGVS, p. 12). Daarenboven, zelfs al had u aannemelijk gemaakt dat de politie slecht gefunctioneerd zou hebben, blijkt uit niets dat u dit slechte functioneren niet zou kunnen aanklagen bij de bevoegde autoriteiten. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, onderwijs en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Zo verklaarde u naar Athene te zijn geweest om drie keer hulp te vragen aan één organisatie (CGVS, p. 6-7, 13-14). En toen u daar niet terecht kon omdat zij oordeelden dat u zelfredzaam was, u besloot het land te verlaten (CGVS, p. 6). Andere demarches om uw rechten als begunstigde van internationale bescherming af te dwingen ondernam u bijgevolg niet.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van de pijn aan uw voet (CGVS, p. 6-8, 12, 14) doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).” (eigen onderlijning)

De verzoekende partij toont, gelet op hetgeen voorafgaat en eerder werd vastgesteld, niet in concreto aan dat zij in Griekenland in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie wordt gekenmerkt door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden. Ze toont niet aan dat zij, als begunstigde van de internationale beschermingsstatus in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status en dat zij deze er niet (langer) zou kunnen laten gelden.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 10 maart 2022 aangevoerde grond. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES